

Uldis Saulītis

Pērš pa pieminēkliskām lietām

Valstpilsēt, paš Ventspil vidū,
Stāv viens varens akmeņ vīrs.
Be ir pulk ka mūsdien cilek,
Kam vaj'g dabuot "pilsēt tūr".

Ka tik nojaukt nost un ārdīt,
Dabuoit prom to vece daikt.
Slavinot viš komunismus,
Viš te stāv no padom laik.

Fabricuss tas vīrs a vārdā,
Skaites ka no Zlēkem viš.
Krievijā pa Pilsoņ kariem,
Sarkans komanģērs bi dižš.

Karojot pa tamiem kariem,
Ārdij nost tur "vecos balsts",
Sit viš tos, kas bi pret Latvij,
Līdzēj izcīnīt mūs valst.

Uldis Saulītis

Pērš pa prec

Sapīpojies krietan zaļo,
Viens pats Ķēniš mežes klejo.
Be ka jūt, ka cēļ vairs nezin,
Uztēš virs viš kādam Ezim.

Tas tur krūmes, rou ka sīku,
Piekopj kreiso lopkopību.
Un pa slepum nost a tirgo,
To a ko va nogāzt zirgu.

Vārds pa vārdam, business ripo,
Ķēniš dabon ievilkst ņipro.
Ežels redz, kur grozes liets,
Notirgo sev znot viš viet.

Ķēniš tikmēr velk pa mazem,
Līdz i gatavs postes kāzem.
Ežels, kauč a sīks kā vec's i
Toties, kas šim i pa precī!

Jauno zīņ pils uzņem nīgri!
Škrobig cepas amatvīri;
Pašem pulk mums šepst ko bīdīt,
Kur ta Ežels tāds vēl līdīs?

Princes' nogriež ka a nāz,
Ķēniš pats va precēt Ēz!
Lai gan modern viņ a skaites,
Laist sev virsū Ēz tā baides.

Šiten tāde atmosfairē
Dažs labs pilē metes praidē.
Ežels pavēl pīpot zāli,
Aust jau rīts uz gaišo tāli!

Bet nāk glābiš negaidīti,
Tikt no Ēž tiem atpestīti.
Kauč iekš biksam laist va laimē,
Ežels ievēlēts tiek Saeimā!

Uldis Saulīti

Pērš pa situācij Latvijas Valsts mežs

Meže vis, kā teikt, pa vecam,
I savs glamūrs, i savs šiks.
Cits a lepnem kažokādem,
Cits pa krūmem skraidlē pliks.

Šiten lācs a savem čomiem
Šodien skaites īste faun,
Pārejie la stāv pe ratem,
Mierig ņem un aizver žauns.

Un la nedabon pa ragem,
Nav te līst uz mēd ko klāt.
Va tač fein pa freij a lēkat,
Dējamspraugs sāvs vēdināt.

Uldis Saulītis

Pērš pa kār būšanam

Rītes, ka es ieslēdz rādžīņ
Tas tik stāst, ka drīz būs karš.
Ka uz front būs jāiet visem,
Esot šamiem saraksts garš.

Būs tad cīniņ rindās stātes.
Valdīb dos man kara plān,
Kamēr sarūpēs sev, saviem
Evukācijs aireplāns.

Un ja paveiksjes tais kares,
Atraus nost tik rok va kāj,
Garantierēts būs ta medāls,
Un vēl viet iekš sociālmāj.

Pabalsts būs man a pa reizi,
La es nepaliek bez dvess.
La i prieks pa ķilav bundžīņ,
Sanāks buterbrots a dess.

La a kā, tas karš reiz beigses,
Dalīt ordeņ tiks gan slāv.
Izrādīses, ka uz karem,
Devies pats uz galv bi sāv.

Uldis Saulītis

Pērš pa attiecībēm

Mēs prom a siev i kūrorte.
A slēpem es uz kalna,
Be sieviš māt, ak čaklīte,
Tā jem te naudiņ pelna.

Es augše, leje pārjēmies,
Es sportsmens feins peic vella.
Be sieviņai i po par to,
Tā tikai naudiņ pelna.

Nuo sportem kājs nu ļengans man,
Un ruoks vairs nejūt jaudu.
Be sieviš man, ak gudrīte,
Tais internetos naudu!

Nu vakars klāt, nu tusiņ laiks,
Tā pagēr kūrort kalnos.
Be sieviš mīļ jem pasūt māt,
La lien es labāk salmos.

Uldis Saulītis

Pērš ap zirgābolem

Senes laikes va vēl senak,
Esot bijis ka maktens fruits,
Kas pret visvisādem kaitem,
Gan no priekš, gan pakaļ likts.

Lietots ka a mēr pa iekšem,
Ta ka likts uz dobem.
Likts pret ligem galvē, krustos,
Likts uz mārtiņrozem.

Tautā saukts pa zirgāboļem.
Ja vien spējs bi celt,
Ceļmales tos lasīt varēj
Toņņem, glūž pa velt.

Be kur palics šamais produkts?
Global klimat maiņes
Zirgāboļu izzušanē,
Būs tam viss pie vaines!

Valdībē mums Saeimā jātop,
Likumprojekts virzīts.
Jāatjaunin mums a steig i
Zirgābeļkuok birzis!